R5351

THE LOGOS MADE FLESH

லோகோஸ் மாம்சமானது

யோவான் 1:1-18

"வார்த்தை மாம்சமாகி. நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார்."- வசனம் 14

முழு வேதாகமத்திலும் நமது கிறிஸ்துமஸ் பாடம் மிகவும் அழகான ஒன்றாக இருக்கிறது. ஆதியாகமம் பூமிக்குரிய பொருட்களின் ஆதிக்கு கொண்டு செல்கிறது. ஆனால் இந்த பாடம், தேவன் தனியாக இருந்த போதிருந்த சகல ஆதிகளுக்கும் ஆதிக்கு கொண்டு செல்கிறது. தெய்வீக கிரியைகளின் ஆரம்பமே லோகாஸ் தான். "தேவனுடைய சிருஷ்டிக்கு ஆதி." "சா்வசிருஷ்டிக்கும் முந்தின பேறுமானவர்." (வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 3:14; கொலோசேயர் 1:15)

லோகோஸ் என்பது வாய்க்கருவி அல்லது விசேஷித்த தூதரைக் குறிக்கும். அது மாத்திரமல்ல, அவர் நமக்கு அறிவித்தது போல, லோகோஸ் ஆதியாக அல்லது அல்பாவாக மட்டுமல்ல, தெய்வீக சிருஷ்டிப்புக்கு அந்தமாக. ஒமெகாவாகவும் இருந்தார். (வெளி. 1:11; 21:6) யேகோவாவின் முதற்பேறானவரும் ஒரே பேறான குமாரனுமானவருக்கு ஒரு பிரத்தியேகமான இடம் கொடுக்கப்பட்டது. அதனால் "சகலமும் அவர் மூலமாய் உண்டாயிற்று; உண்டானதொன்றும் அவராலேயல் -லாமல் உண்டாகவில்லை." (வசனம் 3) இப்படியாக பிதாவானவர், சகல சிருஷ்டிப்பின் வேலையிலும், தூதர்கள், கேருபீன்கள் மற்றும் மனிதர்களின் சிருஷ்டிப்பின் வேலையிலும் அவரை தமது பிரதிநிதியாக கனப்படுத்தினார்.

கிரேக்க மூலவாக்கியம் முழுமையாக நமது பொதுவான மொழி பெயர்ப்பில் குறிப்பிடப்படவில்லை. துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பில் இவ்விதமாக இருக்கிறது.‘‘ லாகோஸ் தேவனுடன் இருந்தார். ஒரு தேவனாகவும் இருந்தார்; அவரே ஆதியில் தேவனோடிருந்தார்." இங்கே நமது இரட்சகர் மனித நிலைமைக்கு முன்பிருந்த நிலைமையின் மாட்சிமை முழுமையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது. எனினும் அவர் குமாரனாக, பிதாவாக அல்ல, ஒரு தேவனாக, தேவனாக அல்ல என்று தெளிவாக காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

தேவன் என்ற வார்த்தை வல்லமையுள்ளவர் என்பதை குறிக்கிறது. ஆனால் ஒரே ஒரு தேவனே இருக்கிறார். அவரது நாமம் சா்வ வல்லமையுள்ளவர். பரிசுத்த பவுல் இதை உறுதிப்படுத்தி கூறுகிறதாவது: "பிதாவாகிய ஒரே தேவன் நமக்குண்டு, அவராலே சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது. இயேசு கிறிஸ்து என்னும் ஒரே கர்த்தரும் நமக்குண்டு; அவர் மூலமாய் சகலமும் உண்டாயிருக்கிறது. அவர் மூலமாய் நாமும் உண்டாயிருக்கிறோம்." (1கொரிந்தியர் 8:6) அப்போஸ்தலர் மறுபடியும் எழுதுகிறதாவது: "ஒவ்வொரு புருஷனுக்கும் கிறிஸ்து தலையாயிருக்கிறார், ஸ்திரீக்கு புருஷன் தலையாயிருக்கிறான். கிறிஸ்துவுக்கு தேவன் தலையாய் இருக்கிறார்." (1 கொரிந்தியர் 11:3) இயேசு அவருக்காகவே உண்டாக்கப்பட்டார். அவர் யேகோவாவோ அல்லது பிதாவாகவோ இல்லை என்று கோரப்படுகிறது. ஆனால் தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தார். அவர் பரலோகத்திலிருக்கிற அவரது பிதாவின் சித்தத்தை செய்ய வந்தார்.

திரித்துவம் என்று சொல்லப்படுகிற போதனை கி.பி325 இல் நிசேயா விசுவாச பிரமாணத்தில் கான்ஸ்டன்டைன் ராஜாவால் சேர்க்கப்பட்டது. நாம் வேதத்தை ஆராயும் போது ஏற்படுகிற குழப்பத்திற்கு இதுவே காரணமாக இருக்கிறது. திரித்துவம் என்ற வார்த்தையே வேதாகமத்தில் இல்லை. சேர்க்கப்பட வசனமாக வேத பண்டிதர்களால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட 1யோவான் 5:7ஐத் தவிர வேறு எந்த ஆதார வசனமும்வேதாகமத்தில் இல்லை. இந்த வசனம் பழைய கிரேக்க மூலப்பிரதிகளில் காணப்படவில்லை.

"என் தேவனே! என் தேவனே!" என்று பலத்த சத்தத்தோடும், கண்ணீரோடும் இரட்சகர் பிதாவனவரிடம் ஜெபித்த போது அவர் வஞ்சகம் பண்ணவில்லை." நான் என் பிதாவினிடத்திற்கும் உங்கள் பிதாவினிடத்திற்கும் என் தேவனிடத்திற்கும் உங்கள் தேவனித்திற்கும் நான் இன்னும் ஏறிப்போகவில்லை" என்று அவர் உயிர்த்தெழுந்த பிறகு அவர் மரியாளிடம் கூறியது வஞ்சகமானதாக இருக்கவில்லை. பிதாவோடு அவர் ஒன்றாக இருப்பதையும் அவரது சீஷர்களிடையேயும் இதே ஒன்றாயிருத்தல், ஆவியிலும் நோக்கத்திலும் ஒன்றாயிருத்தல் இருக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினார். ஆகையால் அவரது சபைக்காக அவர் ஜெபித்தாவது: "அவர்களுக்கெல்லாம் ஒன்றாயிருக்கவும், நீர் என்னிலேயும், நான் உம்மிலேயும் இருக்கிறது போல அவர்கள் எல்லாரும் நம்மில் ஒன்றாயிருக்கவும் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்." (யோவான் 17:21-23)

"லோகோஸ் மாம்சமானது"

ஆவிக்குரிய தளத்தில் ஐசுவரியவானாக இருந்த அவர் பாவம் மற்றும் மரணத்தினால் இருளடைந்திருக்கிற இந்த உலகத்திற்காக, பரலோக சுகங்களை விட்டு நம் நிமித்தம் தரித்திரரானார் என்று எப்படி பரிசுத்த பவுல் நமக்கு கூறுகிறார். (2 கொரிந்தியர் 8:9) நமது பாடமும் அப்படியே நமக்கு கூறுகிறது. (வசனம் 14) "அந்த லோகோஸ் மாம்சமாகி, கிருபையினாலும் சத்தியத்தினாலும் நிறைந்தவராய், நமக்குள்ளே வாசம் பண்ணினார். அவரது மகிமை பிதாவுக்கு ஒரே பேறானவருடைய மகிமைக்கு ஏற்ற மகிமையாக இருந்தது." நமது கர்த்தர் தமது உயர்ந்த நிலைமையிலிருந்து தாழ்த்தி, அடிமையின் ரூபமெடுத்து, ஆபிரகாமின் வித்தாக மனுஷ சாயலானார் என்று அறிவித்து பரிசுத்த பவுலும் இதை உறுதிப்படுத்துகிறார். (பிலிப்பியர் 2:7,8; எபிரேயர் 2:16)ஆனால் அவர் பாவமுள்ள மனிதனாக வந்தார் என்று தவறாக நினைக்கக்கூடாது. அவர்

“பரிசுத்தரும் குற்றமற்றவரும், மாசில்லாதவரும் பாவிகளுக்கு விலகினவருமாயிருந்தார்” என்று உறுதி கூறப்படுகிறோம். (எபிரேயர் 7:26) அவரது சரீரம்,நமது இனத்திலிருந்து வித்தியாசமாகவும், தனிப்பட்டவராகவும் தயார் பண்ணப்பட்டது. நமது இனத்தில் அனைவரும் பாவத்தினாலும் மரண வித்தினாலும் கறைபட்ட ஆதாமின் சந்ததியாக இருக்கிறார்கள். (எபிரேயர் 10:5-9)

ஆனால் இன்னொரு வகையில், லோகோஸ் ஆவியின் ஜீவியாக இருந்துகொண்டு வெறும் மாம்ச சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டு அல்லது மனித உருவில் தோன்றினார் என்ற கருத்திலிருந்து நாமே நம்மை காத்துக்கொள்ள வேண்டும். அவதாரம் எடுத்தல் என்ற இந்த கருத்தை வேதவாக்கியங்களுக்கு மாறான இந்த கருத்தை அநேகர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தேவதூதர்கள்அவதாரம் எடுத்தார்கள் அல்லது மாம்சத்தில் தோன்றினார்கள் என்று பழைய ஏற்பாட்டு வேதவாக்கியங்கள் விளக்குவது போல அவ்வப்போது மாம்சீக சரீரத்தை எடுத்துக்கொண்டார்கள். நமது கர்த்தரே கூட அவதாரம் எடுத்து, மாம்சத்தில் ஆபிரகாமுக்கு மற்றவர்களுடன் தோன்றினார்; ஆபிரகாமிடம் பேசினார்; ஆனால் ஆபிரகாமோ தான் பரலோக ஜீவிகளிடம் பேசுகிறதை அறியாமல் மனித பயணிகள் என்று தவறாக நினைத்தார்.

இதே போல இயேசு அவரது உயிர்த்தெழுதலுக்கு பிறகு பலவிதமான மாம்சீக சரீரங்களில் தோன்றினார். அதாவது அவரது சீஷர்களுக்கு குறிப்பிட்ட பாடங்களை போதிக்கும் நோக்கத்திற்காக அவர் மாம்சீகத்தை எடுத்துக்கொண்டார் அல்லது அவதாரம் எடுத்தார். ஏனெனில் அவர் மாம்சமாவதற்கு முன்பு இருந்தது போல, உயிர்த்தெழுதலுக்கு பின்பு அவர் ஒரு ஆவியின் ஜீவியாக இருந்தார். அவர் ஆவியின் ஜீவியாக இருந்து கதவுகள் மூடியிருக்கும் போது அவர் தோன்றினார், மறைந்தார். இப்படியாக அவர் இரு பாடங்களை தமது சீஷர்களுக்கும் போதித்தார்:

1. இனி அவர் மரித்தவர் அல்ல, உயிர்த்தெழுந்தவர்

2. இனி அவர் மாம்சீக ஜீவியல்ல, ஆவியின் ஜீவி

“மாம்சத்திலே கொலையுண்டு, ஆவியிலே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்.”(1 பேதுரு 3:18)

நாம் வேத மாணாக்கர்களாக கற்றுக்கொண்டதை தேவனுடைய வார்த்தைக்கு மிகவும் இசைவாக செய்யும்படி நாம் முயற்சிக்க வேண்டும். ஆதாம் பூரண மனிதனாக இருந்து பாவம் செய்து, மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டதால், தெய்வீக பிரமாணத்தின் கீழ் ஒரு பூரண மனிதனின் பலியினால் மட்டுமே மீட்கப்பட முடியும். நியாயப்பிரமாணம் கூறுகிறதாவது: “கண்ணுக்கு கண், பல்லுக்கு பல், மனித ஜீவனுக்கு மனித ஜீவன்.” ஆகையால் காளை, வெள்ளாட்டுக்காடா, ஆதாமின் பாவத்திற்கு பாவ நிவாரணம் செய்ய இயலாது. ஏனெனில் அவைகள் சமமானதல்ல. காளையோ அல்லது வெள்ளாடோ பாவம் செய்யவில்லை, அதை மீட்பதற்கு, ஆனால் பாவம் செய்தது ஒரு பூரண மனிதன்.

மானிட குடும்பத்தில் உள்ள அனைவரும் ஆதாமின் பிள்ளைகளாகவும் ஆதாமின் மரண தண்டனையில் பங்குடையவர்களாகவும் இருப்பதால், “எந்த ஒரு மனுஷனும் தன் மீட்கும் பொருளை தேவனுக்கு கொடுக்க இயலாது.” (சங்கீதம் 49:8) ஆதாமுக்கும் அவரது இனத்தாருக்கும் சார்பாக தானே முன்வந்து மரிக்க விரும்புகிற ஒரு பூரண மனிதனை கண்டுபிடித்தால் ஒழிய அவர்கள் மீட்கப்பட முடியாது என்று தேவன் விஷயத்தை மூடிவிட்டார். அப்படிப்பட்ட மனிதன் இல்லாததால், தேவன் தமது ஒரே பேறான குமாரனாகிய லோகோஸை மனிதனாகும்படியும், ஆதாமுக்கும் அவரது சகல பிள்ளைகளுக்கும் இரட்சகராகும்படியும் ஏற்பாடு செய்தார்.

ஆனால் லோகோஸ் இதை கோரிக்கையாக வைத்திருக்க மாட்டார். பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடுவது போல, பரலோக பிதாவானவர் ஒரு மாபெரும் திட்டத்தை அவரது குமாரன், லோகோஸ் முன் வைத்தார். அதாவது அவர் மனிதனின் மீட்பராகி தமது விசுவாசத்தையும் உண்மைத்தன்மையையும் மெய்ப்பித்து காண்பித்தால், அவரை எல்லாவற்றிற்கும், அதாவது தூதர்கள் மற்றும் பேர் பெற்றிருக்கும் எல்லா நாமத்திற்கும் மேலாக உயர்த்தி தெய்வீக சுபாவத்தில் பங்குபெறும்படி செய்வார் என்று கூறினார். (எபிரேயர் 12:2; பிலிப்பியர் 2:5-11) லோகோஸ் முழு விசுவாசம் மற்றும் கீழ்ப்படிதலுடன் திட்டத்திற்குள் நுழைந்தார்; அவர் மாம்சமாக தனது ஜீவனை அர்ப்பணம் செய்து எதையும் வைக்காமல் கல்வாரியில் கிரியை முடித்தார். அவர் பிதாவானவரால் மரித்தோரிலிருந்து பரலோக சுபாவத்திற்கும், கனம், மகிமைக்கும் உயிர்த்தெழுப்பப்பட்டார்.

“உலகத்தின் ஒளி”

லோகோஸ் இயேசுவாக்கப்பட்டார். எனினும் மாம்சத்தில் இயேசுவின் கிரியை தெய்வீக திட்டத்தின் முடிவல்ல. அது ஆரம்பம் மட்டுமே. சபை மற்றும் உலகத்தின் எதிர்கால சகல ஆசீர்வாதங்களுக்கும் அவரது மரணம் அடிப்படையாக அமைந்தது. பிதாவானவரின் திட்டப்படி, கிறிஸ்துவின் சபையாக, அவரது மணவாட்டியாக அவரது சிங்காசனம், மகிமை மற்றும் கிரியையில் பங்குபெறும்படி ஒரு தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வகுப்பார் இஸ்ரயேலரிடமிருந்தும் ஒவ்வொரு ஜாதியிலிருந்தும் கூட்டிச் சேர்க்கப்பட வேண்டும்.

தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் நிறைவடைந்த பிறகு, “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்று நாம் ஜெபிக்கிற ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும். சாத்தான் கட்டப்பட வேண்டும்; தீமை முடிவுக்கு கொண்டு வரப்பட வேண்டும்; ஒவ்வொரு நல்ல செல்வாக்கும் அறிவொளியும் பிரகாசிக்க வேண்டும். இந்த உலகத்திற்காக மரித்தவர் இப்படியாக இந்த உலகத்தின் ஒளியாக வேண்டும். அவர் இன்னும் உலகத்திற்கு ஒளியாகவில்லை. அவருடைய ஜனங்களுக்காக மட்டுமே ஒளியாகியிருக்கிறார். பரிசுத்த

யோவான் அறிவிப்பது போல, அவரது வெளிச்சம் இருளில் பிரகாசித்தது. ஆனால் இருளானது அதை பற்றிக்கொள்ளவில்லை. அதே போல அவரது அர்ப்பணிக்கப்பட்ட சபையினால் உயர்த்தப்பட்ட சத்திய வெளிச்சம் உணரப்படவில்லை. அந்த அளவுக்கு இன்னும் பொல்லாங்கனுக்குள் கிடக்கிற உலகத்தாரின் உள்ளம் இருளின் அதிபதியின் சக்தியினால் வசீகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (1யோவான் 5:19)

ஆனால் ஜீவாதிபதியும் அவரது ராஜ்யமும், சமுத்திரம் ஜலத்தினால் நிறைந்திருக்கிறது போல பூமி தேவனுடைய மகிமையின் அறிவின் வெளிச்சத்தினால் நிறைந்திருக்கப் பண்ணுவார். (ஆபகூக் 2:14) இதனால் ஒருவனும் தனது சகோதரனை நோக்கி, கர்த்தரை அறிந்துகொள் என்று போதிப்பதில்லை; அவர்களில் சிறியவன் முதல் பெரியவன் மட்டும் அவரை அறிந்திருப்பார்கள். (எரேமியா 31:34) இப்படியாக அவரது வாக்குத்தத்தின்படி முடிவாக இயேசுவே "உலகத்தில் வந்து எந்த மனிதனையும் பிரகாசிக்கிற மெய்யான ஒளியாக இருப்பார்." (யோவான் 1:9) மனுக்குலத்தின் திரளானவர்கள், இலட்சக்கணக்கான புறஜாதியினும் நாகரீகமடைந்த ஜாதியில் திரளானோர்களும் இந்த மெய்யான ஒளியை பார்த்ததோ கேள்விப்பட்டதோ இல்லை.

சபை மகிமையடையவும் அதன் கர்த்தரின் உடன் சுதந்திரராகவும் நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதல் அவசியமாயிருக்கும். சகல மனுக்குலத்தையும் உள்ளடக்கிய அநீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதல், தேவன் தன் குமாரனில் அருளிச் செய்திருக்கிறதும் அவரது ஆயிர வருட யுகத்தில் வீசும் மெய்யான ஒளியைக் காண்பதற்காக இருக்கும். இருளை விரும்பி ஒளியை நிராகரிக்கிறவர்கள் மட்டுமே இரண்டாம் மரணத்தில் மரிப்பார்கள்.

"பிள்ளைகளாகும் அதிகாரம்"

யோவான் ஸ்நானன் அந்த ஒளியைக் குறித்து சாட்சி கொடுக்க வந்தவராயிருந்தார். ஆனால் அவர் அந்த ஒளியல்ல. "நீங்கள் உலகத்துக்கு ஒளியாயிருக்கிறீர்கள்" என்று இயேசு கூறின சபை வகுப்பாரும் அவரில்லை. ஏனெனில் கர்த்தரின் பலிக்குப் பிறகு பரிசுத்த ஆவியினால் பிறக்கக்கூடிய காலத்தில் யோவான் ஸ்நானன் ஜீவிக்கவில்லை.

இந்த லோகோஸிலிருந்து மாம்சமாக்கப்பட்ட மகா பெரியவரை உலகமானது அங்கீகரிக்கவில்லை, அவரது சொந்த ஜாதியே அவரை அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆனால் சிலுவையிலறைந்தார்கள். எனினும் சிலர் அவரை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி அதிகாரமும் உரிமையும், சுதந்தரமும் சலுகையும் கொடுத்தார். அப்படிப்பட்ட சலுகை யூதர்களுக்கோ அல்லது விழுந்துபோன இனத்தில் யாருக்குமே பெந்தெகொஸ்தே வரை கொடுக்கப்படவில்லை. இயேசு தேவனிடத்தில் பிரசன்னமாகி நமது பாவங்களுக்காக பாவ நிவாரணம் செய்த பிறகே கொடுக்கப்பட்டது.

இந்த பிள்ளைகளெல்லாம் பரிசுத்த ஆவியினால் பிறந்தவர்கள். அவர்களுடைய மாம்சீக குமாரத்துவம் அல்ல. அவர்களது ஆவிக்குரிய பிறப்பு உயிர்த்தெழுதலின் மாற்றம். அப்பொழுது அவர்கள் தங்களது ஆண்டவரைப் போல ஆக்கப்பட்டு அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரை தரிசித்து அவரது மகிமையில் பங்கு பெறுவார்கள்.